

Stede, og hvis man lagde 20 pCt. derpaa, vilde der være 70 Millioner til Stede. Det ærede Medlem maa have glemt, hvorledes Forholdet er. Hans Udtalelser lod i hvert Tilfælde ingen Plads tilbage for den Kendsgerning, at der er lagt en Skat af 10 pCt. paa disse Indtægter, ja delvis endog 20 pCt., idet der er lagt 20 pCt. paa Indtægter, naar de stammer fra Aktieselskaber, hvor disse, saaledes som Skibsfarten, har haft en Indtægt af saa og saa mange Procent over deres Aktiekapital, hvilket de betydeligere Skibsfartselskaber har haft. Paa disse er der lagt 20 pCt. og yderligere 10 pCt., naar disse Indtægter fra Aktieselskaberne er førte videre ud til Aktionærerne. Der findes altsaa i Forvejen en saadan Skat. Dette synes det ærede Medlem ikke at have erindret, da han havde Ordet.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 12te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wiinblad: Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) trak Grundloven frem i Anledning af Spørgsmaalet om Børns Bespising og mente, at det egentlig stred mod Grundloven saaledes at bespise Børn. Han tilføjede en anden Bemærkning, nemlig at det at bespise Børn lod sig slet ikke gennemføre, saaledes som han mente, det her var paatænkt af Regeringen. Imod disse to Bemærkninger vil jeg blot gøre den ene Bemærkning, at det ærede Medlem i 1902 selv stemte for et Lovforslag om Skolebørns Bespising og ikke alene stemte for dette Lovforslag, men ogsaa talte for det her i Salen. Det undrer mig derfor, at det ærede Medlem nu stiller sig saaledes, som han gør, thi enten ønskede det ærede Medlem i 1902, at de underernærede, sultne Skolebørn skulde faa Mad, skulde bespises, hvorfor han stemte for dette Lovforslag — altsaa baade til Trods for Grundloven og til Trods for Maaden, hvorpaa det skulde gennemføres —, eller ogsaa maa det ærede Medlem i 1902 have ment, at dette Lovforslag ikke vilde faa nogen som helst praktisk Betydning. Men hvis det ærede Medlems Ønske den Gang ikke har været at mætte de sultne Børn, men kun at slaa Spørgsmaalet ned og kvæle det for lange Tider, tage det af Programmet, har hans Optræden ikke været heldig den Gang, eller ogsaa maa hans Optræden og Tale i 1902 være i stærk Uoverensstemmelse med det, han har sagt i Dag.

P. Th. Nielsen: Jeg vil forhaabentlig i de Bemærkninger, jeg nu agter at gøre, kunne fatte mig i Korthed, saa meget mere som andre Medlemmer af mit Parti har haft Lejlighed til udførligt at udtale sig om Lovforslagets enkelte Bestemmelser og jeg i alt væsentligt kan slutte mig til disse Udtalelser.

Jeg skal først gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), der rejste Indsigelse imod den Betragtning, jeg har gjort gældende, at naar Landbrugets Merindtægt i Henhold til de Oplysninger, som foreligger for os i den omdelte Brunbog, Side 41, kun er knap og nap 100 Mill. Kr., er det i Virkeligheden ret beset ikke Nettogevinst, idet man jo maa opgøre sin Status, naar man vil undersøge, hvad Gevinsten har været i et Aar. Hvis Landbruget opgør sin Status, vil det vise sig, at Heste- og Svinebesætningen og til Dels Kvægbesætningen er reduceret saaledes i Værdi, at de omtrent 100 Mill. Kr. derved vil opluges. Derom er der ingen Tvivl. Det kan saaledes slaas fast, at Landbrugets Indtægter i Krigsaaret har i alt væsentligt svaret til Indtægten i det foregaaende Aar, 1913, det synes at fremgaa af de Oplysninger, her foreligger. Heraf følger ikke, at ikke adskillige Medborgere indenfor Landbrugskredse har haft endog en ret betydelig Merindkomst — det er der adskillige, der har haft —, men til Gengæld har andre været stillede ugunstigere end i 1913, og det er navnlig dem, der har været henviste til at købe store Mængder af indførte Foderstoffer. For dem, der har baseret deres Bedrift derpaa og maaske endog har købt 10 Gange saa meget, som de selv avler, har Vilkaarene i Krigsaaret ikke været nær saa gunstige, som de var Aaret forud. Det er muligt, at Landbruget, hvis Krigen ikke var kommet, havde faaet mindre Indtægter i Krigsaaret, men sikkert er det ikke, der kan ikke siges noget bestemt derom, thi hvis Krigen ikke var kommet, vilde sandsynligvis blandt andet Foderstofpriserne have været betydelig lavere, og det vilde i højeste Grad have begunstiget netop den Produktion, som navnlig det mindre Landbrugs Mænd driver.

Saa siger det ærede Medlem, at Besætningerne er steget i Værdi, og det maa vi tage Hensyn til. Jeg maa hertil svare, at Besætningerne er Arbejdsredskaber, og naar det, som det er Tilfældet i dette Øjeblik, er kommet dertil, at Besætningerne ikke yderligere kan reduceres syn-